

dan dengang, og hvordan det kan være, at man nu har en anden opfattelse af, hvad en FN-forankring betyder? Hvad er årsagen til det? Det er jo helt åbenlyst, at det er sådan, at statsministerens definition fra den 29. januar ikke holder vand.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Under førstebehandlingen redegjorde jeg nøje for de meget store forskelle, der i selve realiteten, i virkeligheden, er på situationen i 1998 og situationen i dag, og alle disse formaljuridiske øvelser og sammenligninger med 1998 giver jeg intet som helst for.

Det eneste, tænksomme danskere i dag spørger sig selv om, er selvfølgelig ikke, om vi handlede rigtigt eller forkert i 1998, men om vi er i færd med at træffe en klog og rigtig beslutning i dag.

Hvordan er situationen i realiteten i dag? Jo, regeringen bygger sin folkeretlige argumentation på, at i Sikkerhedsrådet har man ikke truffet en beslutning. Man har »considered« situationen, men ikke truffet nogen beslutning. Det har ingen betydning, og alt andet er hypotetisk, der er ikke stemt om noget, og derfor ved vi ikke noget om situationen i Sikkerhedsrådet.

Men det gør vi altså faktisk. Vi ved fra referaterne af Sikkerhedsrådets møder, at det helt overvejende flertal af Sikkerhedsrådets medlemmer var imod at afbryde våbeninspektørernes arbejde. Jeg har her en pressemeddelelse fra FN's Sikkerhedsråd af 19. marts, hvoraf det klart fremgår.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Til hr. Niels Helveg Petersen: Vi ved altså ikke, hvad de seks uafhængige ville stemme, eller også ved hr. Niels Helveg Petersen eller andre her i salen noget, som vi ikke ved. Men der er altså ingen, der ved, hvad de seks uafhængige ville stemme, og der er ikke kommet noget som helst til afstemning.

Kl. 9.55

Så synes jeg, at hr. Niels Helveg Petersen siger noget ganske, ganske rigtigt som i øvrigt så ofte før, og det er, at det eneste, der i virkeligheden interesserer, er, om vi er i gang med at træffe en rigtig eller en forkert beslutning her i dag. Jeg tror ikke, at det ligefrem er den ene eller den anden paragraf, der sådan interesserer menigmand, nej, det er, om det her er en rigtig eller

en forkert beslutning. Vi mener, at det er en rigtig beslutning. Hvorfor mener vi, at det er en rigtig beslutning? Ja, det var det, jeg redegjorde for i min tale.

Nøjagtig som hr. Niels Helveg Petersen også sagde det i 1998, har vi ingen grund til at tro, at denne afvæbning af Irak nogen sinde finder sted, så længe Saddam Hussein sidder ved magten, og Saddam Hussein har ikke vist nogen reel vilje til at lade sig afvæbne. Det er ham, der har bevisbyrden, det er ham, som skal komme med beviserne, det er ham, der skal redegøre for sine våben, og det har han ikke gjort. Det er våbeninspektørerne, der laver detektivarbejde, men det er jo slet ikke FN-mandatet. FN-mandatet er jo det stik modsatte.

Så ryster hr. Holger K. Nielsen på hovedet. Men er det ikke virkeligheden, at Saddam Hussein har haft 12 år og 3 måneder til at lade sig afvæbne? Det er da ufatteligt, at man kan sidde og nærmest benægte den kendsgerning.

Jeg synes, det er fair nok at have en tro på, at det kan lade sig gøre at afvæbne ham, det synes jeg er helt reelt. Vi har ikke troen på det, og FN-resolutionerne giver et klart mandat til at anvende magt, når Saddam Hussein ikke opfylder betingelserne.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kan ikke forstå, at det ikke påvirker Venstre, at det folkeretsnotat er pillet fuldstændig fra hinanden; det er totalt absurd i sine konsekvenser.

Når hele spørgsmålet om Tyrkiet må være relevant, så skyldes det jo, at med den fortolkning, regeringen har, er der simpelt hen grønt lys for, at Tyrkiet kan indlede et angreb på Irak. Det er der altså. Nu er det ikke den autoriserede fortolkning, det kan man så være glad for. Den fortolkning, den danske regering har, er ikke den fortolkning, som de fleste i verden har, men der er grønt lys for Tyrkiet. Derfor synes jeg, det er vigtigt at få afklaret den danske regerings holdning til Tyrkiet.

Man siger, at man er imod. Ja, hvad skal man ellers sige? Men problemet er jo, at Tyrkiet efter alt at dømme er i gang med operationer ved den nordirakiske grænse. Sandheden er, at den danske regering som krigsførende part får et medansvar for, hvad der sker i Nordirak, har et medansvar for, hvad der sker, hvad konsekvenserne bliver af tyrkiske angreb på det kurdiske område. Der vil jeg godt høre: Ville det overhovedet